

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba 9 Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

ECOS DE ANDALUSÍA.

SENYOR Romero Robledo: si fos amant del xarol, confesso la mèva debilitat, li tindria enveja. No es poca fortuna poder deixar los amohinos y las castanyas que al Congrés reparteixen, per anarse'n á Andalusia, á exercir d'àngel de la caritat. ¡Y encare quant pot ferse com ho fa vosté, per delegació, repartint los diners dels altres, y remullant aquesta missió celestial ab bonas copas de champany, ó siga vi d'aquell que ho fa veure bonich tot, fins las catástrofes horrendas produhidas pèls terremotos.

Bèn reflexionada la cosa, vosté es l'home més apropiat per aixugar las llàgrimas de aquells infelissos y de tots los desgraciats que hi haja al mon.

Perque, á veure, ¿quí plora davant de vosté? Es un home que no més ab la fatxa ja fa riure.

Apropósit de la festa donada en *el Romeral*, llegeixo lo següent en un periódich:

«Lo dia vá passarse molt bè. Una soberbia xamaneya escalfava 'l menjador: magnífichs menjars y 'ls millors vins confortaren lo ventrell y mentres tant una música de guitarras y *evtaoras* alegrava la imaginació.»

Segons la estadística oficial Jayena es un petit poble de la provincia de Granada que vá tenir 17 morts y 5 ferits, gran número de casas ensorradas y totas las demés ressentidas.

Donchs bè, 'ls infelissos de Jayena esperavan la visita de D. Alfonso, y fins van enviar una comissió al governador de Granada per no véures privats dels ausilis qu' esperavan de aquella visita.

Lo governador, com si 'ns trobessim en plé periodo feudal, vá dir:

—Es inútil, lo rey no vá á Jayena: ell ha vingut á visitar als seus pobles y no als pobles de senyorio.

—Pero quina culpa tenim nosaltres de viure en pobles de senyorio.

—Amigo no haver nascut.

La comissió va insistir ab D. Alfonso; lo rector vá manifestar que aquell dia mateix havia enterrat á tres infelissos que s' havian mort de fam, y 'l Sr. Martos Pérez, sobreposantse á la voluntat del rey, vá dir:

—Nada, no s' hi vá.

Y D. Alfonso digué:

—Si no m' hi portan ¿qué haig de fer? Magnífich assumpto per unas quantas seguidillas, que podrian cantarse en lo Romeral!

Mentres las suscripciones particulars pujan de dia en dia, l' oficial se queda estancada.

No s' ha vist may un desaire tant brutal.

Y 'l fet es que tothom se pregunta: ¿Qué s' han fet los quartos que fá més de vint anys van reunir-se per socorre á las victimas dels terremotos de Filipinas? ¿Ahont sont aquests diners?

¿Qué s' han fet los comptes de lo gastat á Murcia y Alicante? ¿Ahont es la satisfacció que 's déu al públich caritatiu?

Naturalment, davant d'aquests exemples desconsoladors, avuy per avuy tothom inspira confiança, tothom menos lo govern.

Y encare dirán que 'ls governs han de viure necessariament de la confiança d' un país... y al actual ningú l' hi fia res, ni un objecte tant sagrat com la limosna de un pobre!

Are trasládine á Jaen, si son servits.

La diputació de aquella provincia pagant tribut á la desconfiansa general vota una cantitat per socorre á las victimas dels terremotos y acorda enviarla directament á las diputacions de las provincias de Granada y Málaga.

¿Volen veure un governador cremat? Donchs mirin al de Jaen, que trayent foch pèls caixals suspèn l' acort de la Diputació, privant dels recursos votats als infelissos, victimas dels terremotos.

Tot perque la Diputació no va dir:—Gobern tè, aquí tens los quartos: reunéixels ab los de Filipinas, y ab los de Murcia, que 'l dia del judici final ja passarem comptes.

Y are trasládine á la frontera de Fransa.

Procedents de París se remetian als infelissos que vagan sense alberch ni abrigh, una bona partida de mantas.

Las mantas han arribat á la frontera y allí s' han quedat perque fins are no s' ha presentat ningú á satisfiser los drets d' aduana.

Lo govern es tant caritatiu, pero tant, que s' aplica 'l gran proverbi de la filantropia: *La caritat bèn entesa comensa per un mateix.*

¿Qué dirán las naciones extrangeras que anhelan socorre als desgraciats davant de aquest rasgo inconcebible de coquineria? ¿Una hisenda pública que vol cobrar lo barat, fins de la caritat feta als pobres per un extranger!

Inmortals deurém ser tots los espanyols quan no 'ns ha mort en Cánovas, ni 'ns mata la vergonya.

Y no 's pensin, hi ha una empresa de carrils que s' ha posat á fer la competència al govern, demanant, á diferencia de las demés de tota Espanya, lo préu integro del transport dels bultos d' objectes que s' envian als pobles perjudicats pèls terremotos.

Es precisament l' empresa dels carrils andalusos.

Lo sabater sempre es lo qui vá més mal calsat.

Quadros que transerich integros dels diaris de Madrid.

«El rey visitó también la casa de don José Toledo, donde se refugiaron y permanecen las monjas del monasterio destruido. Hacia 60 años que la superiora no habia salido á la calle. Hay religiosas de extraordinaria belleza.»

«...Se han oído exclamaciones originales al ver al rey con fango hasta las rodillas: «Madre mía, que cese la lluvia, que se va á poner perdido el rey por venir a vernos»—decía una mujer entrada en años. «¡Qué rey tan salao!»—gritaba una joven agraciadísima, que según manifestó despues, ha servido en Madrid y procuraba verle todos los sábados cuando la corte va á Atocha.—«Ya os lo decía yo»—gritaba dirigiéndose á sus compañeras.—«¿Veis como ha venido? ¡Como que es un valiente y tan generoso como su madre!»

—¡Comentaris!

—¡Cóm! ¿Que mana?

¿Qué no saben quina lley més atros nos despampana? No quito ni pongo rey; sólo ayudo á... LA CAMPANA.

P. K.

REVISTA COMERCIAL.

DESITJANT tenir als nostres lectors al corrent de tot lo que enclou interés en un sentit ó altre, inaugurém avuy una sèrie de revistas comercials que aniran apareixent sempre que ho exigeixin las circunstancias.

No tenint temps ni espay pera entrar en detalls minuciosos, nos concretarem á donar una idea general del moviment del mercat, apuntant aquellas noticias que puguin convenir més directament als consumidores.

Fetas aquestas observacions, á manera d' introducció, entrém en materia sense més preámbuls.

La situació de las plassas d' Espanya es sumament afflictiva; pera convénces d' aixó, no hi ha més que mirar la plassa de Catalunya, sobre tot los dias que plou.

Lo moviment es escàs: ab motiu dels frets casi bè ningú surt de casa, de modo que, exceptuant los que per precisió s' han de llevar demati, la major part dels espanyols no deixan lo llit fins á la una de la tarde.

Ab tot, no faltan especulacions bonicas: per exemple, una que se 'n acaba de fer ab un telégrama dirigit als Estats-Units, que ha produhit al negociant la friolera de dos mil duros. Bè es veritat que li costarán una mica de pahir; pero de tots modos, los dinerons ja ningú 'ls hi pren.

L' estat actual dels articles de consúm més comú, es lo que segueix:

GARROFAS. Gran existencia y extremada baratura. De tant en tant se 'n senten unas que fan escriuir. Los periódichs ministerials n' han fet molt acopi, á m d' anarlas colcant poeh á poch entre 'ls seus lectors.

LLANA. Lo mateix que l' article anterior. Los clatells de la gent beata presentan un aspecte floreixent, que

promet grans beneficis pels que s' dedican a la explotació d' aquesta *sustancia*. En las sacristias y altres centres d' especulació llanera se treballa activament en esmolar las estisoras.

VI. Espantosa escassés: pocas existencias y cap esperansa de millorar en llarch plasso. A pesar de tot, en vista de las últimas plujas, los taberners están una mica animats, suposant que mentres hi hagi aygua, de vi no n' faltará.

CASTANYAS. Regular moviment; préus sostinguts, en la creencia de que aquest any correrán molt. Lo govern n' ha rebut una importantíssima partida en las últimas sessions del Congrés y Senat, y ara s' diu que se las menja per postres.

CURYOS. Poch hi ha que dir tocant a aquest renglò. Las transaccions son nul·les y las existencias totes de classe inferior. Las pells d' espanyol están sumament tronadas, de tantas pallissas que han rebut. Hi ha una partida de pells de mestre d' estudi, que 'ls seus propietaris han posat en venda per un préu insignificant, sense trobar comprador.

ANIMALS. No hem rebut las noticias que haviam demanat sobre aquest género al *Correo Catalán*.

CERA. Res de nou: no hi ha més que la que crema.

PINYAS. Mica més ó menos, lo mateix qu' hem dit de las castanyas: las noticias de la alta montanya permeten augurar una bona cullita, que per cert vindrá molt bé, pues ara com ara n' estém bastant necessitats: no de rébren, de donarne.

BLAT. Préus elevats; molta demanda y poca existencia. A conseqüència d' aixó, 'l pá vá tant car que aviat haurém de menjar coca.

PAPER. Lo d' estrassa está a un préu elevadíssim: lo del Estat vá una mica més barato, ab tendencia a embaratirse cada dia més. Lo paper ridicul abunda. Lo fabricant senyor Cánovas n' está fent en grans quantitats, sense adonarsen: lo senyor Rius y Taulet li vol fer la competència.

PINYONS. Com fá tant temps que 'l burro está malalt y no menja altra cosa, escasseja una mica aquest article.

FABAS. Negoci completament perdut. Lo país no solament no n' menja, sinó que ni siquiera pot dir *fabá*.

MARFIL. Fins ara estavam sense existencias; pero aviat se créu que abundará, pues, segons rumors que circulan, lo senyor Romero Robledo tracta de ferse arrencar las dents.

SAL. D' un quant temps a aquesta part no se n' véu en lloch, a pesar de lo molt buscada que es. Los únics que n' tenen una partida son los Srs. Silvela, que ab éxit assombrós l' han colocada en los seus discursos.

D' altres articles podriam parlar als nostres lectors; pero temém que la seva paciència no sigui tant llarga com aquesta Revista.

Aixís, pues, hasta un altre dia.

FANTÁSTICH.

A més ó menos ostentació, y en companyia sempre dels guindillas, vá celebrarse 'l diumenje la ceremonia de honrar la memoria dels valents republicans que descansan en lo cementiri de Sarriá, victimas del valor y la abnegació que desplegaren en la defensa de la legalitat republicana.

LA CAMPANA DE GRACIA s' adhereix al acte, pagant aixís un deute de gratitut als que foren sos correligionaris.

En un discurs del Papa s' hi llegeix lo següent párrafo que 'l *Brusi* posa per lema a un seu article:

«Entra també en los designis de las sectas despullar a la caritat de la seva aureola cristiana y del carácter que pren de la Religió, per fer d' ella un pretext de diversions y espectacles que la desnaturalisan totalment.»

Doctrina cristiana:
Contra enveja, caritat.

¡Mare de Dèu, y quina alocució mes nyap ha publicat lo comité constitucional que presidex en Rius y Taulet!

Alló no es, no pot ser obra de un partit liberal, sinó de la plana major dels suavos pontificis.

«En Sagasta ns ha donat la rahó; en Sagasta no sols es lo jefe, sinó 'l pontífice; los partits son en política lo que las iglesias en la conciencia... etc., etc.»

Quina diferència entre aquells progressistas matafrases, y aquests sagastins de sagristia.

¡Llástima que no visca 'l pare de D. Francisco! Perque essent, com era, fabricant de casullas, podria regalar un terno al seu fill y als seus acólits per cada

vegada que volguessen presidir lo comité vestits de pontifical.

En l' Anuari de la Universitat Central del corrent any, siga per descuit, siga intencionadament, van omitir la publicació del nom del catedràtic D. Emilio Castelar.

Com que no 'l poden veure... ni ab lletres de motllo.

La qüestió dels dos mil duros, vá resóldrela 'l Senat, aprobant una proposició de *no ha iugar a deliberar sobre el asunto*.

Cent catorze senadors van dir que no hi havia lloch a deliberar.

A pesar de tot, setze milions d' espanyols deliberan sobre l' assumpte en qüestió, y sobre la conducta del Senat.

Deya un telégrama que 'l rey va visitar la població de Nerja, cridant molt l' atenció, que 'l antich jefe del cantó de Málaga, oferís a D. Alfonso sos respectes y tingüés ab ell una llarga conversa.

Donchs vejin, a mi no pot extranyarme de cap modo. De aquells cantons per forsa havian de sortirne aquests xafans.

Lo pobre D. Francisco Ferrandiz, germá del comandant del mateix apellido fusellat a Girona, després de perdre la rahó, conforme varem dir oportunament als nostres lectors, ha mort en l' hospital de Huesca.

Las balas de Girona, després de més de mitj any, encare matan a un infelís ignocent.

¿Quin dia será que s' clavarán al cor dels culpables de aquella odiosa desgracia?

A las victimas de Santa Coloma de Farnés servéixinse afegirhi las següents:

«Lo Consell suprem de guerra ha condemnat per *delicte de conspiració republicana*, al sargento primer graduat, segon del cos de carrabiners D. Juliá de la Oliva y Garcia Serrano; y a tres anys de igual pena, als cabos primers de igual institut D. Just Blas Rodriguez y D. August Alonso Palacios.

«Lo Sr. Oliva deixa una esposa y algunas criaturas en la major miseria.»

Y a propòsit de consells de guerra:

¿Han sentit a dir may si 'ls autors del pronunciamiento de Sagunto han sigut passats alguna vegada per cap consell de guerra?

Dos conservadors catalans, los Srs. Ferrer y Vidal y Paz, han anat a Madrid al objecte de averiguar que hi havia de cert sobre 'l projectat *modus vivendi* ab Inglaterra.

Y han tornat d' allí bastant satisfets.

Ab quatre parauletes dels seus jefes, ab mitja dotzena de bolados, y sens dupte ab unas quantas promesas de aquellas que no s' compleixen may, com no s' han complert las que vá fer en Cánovas de qu' ell seria sempre proteccionista, n' han tingut prou los senyors Paz y Ferrer Vidal per tornar contents y plens de confiança.

Vaja, que desd' are en avant, als proteccionistas conservadors se 'ls dirá:—¡Y que n' teniu de cotó fluix al clatell!

Lo Nunci del Papa també menja.

Dias endarrera vá anar a menjar a Palacio, y no podent anar a fer la digestió al Teatro Real perque no li estava bé, vá agafar la boquilla del teléfono y se la posá a l' orella per sentir un tros de *Mefistofeles*.

¿Y saben lo que vá succehir?

Qu' en lloch de sentir un' aria ó un duo, va sentir un concert d' ays y renechs que van posarli la pell de gallina.

¿Qué havia succehit?

Poca cosa.

En lo precis moment en que 'l Nunci anava a escoltar, a l' escenari del Real cambiavan las decoracions, y va caure un bastidor sobre l' espatlla d' un operari, fracturantli una clavícula.

Sempre hi dit lo mateix... Los eclesiástiehs van tant enfardats ab la sotana y 'l mantéu que per forsa han de tenir molt mala sombra.

Calcúlin quin será 'l criteri del corresponsal que 'l *Brusi* té a Marsella.

S' ocupa del célebre procés de la dona del diputat Clovis Hugues, que va matar lo seu difamador, sent absoluta pel Jurat, y en un mateix párrafo diu lo següent:

«Era general la creencia de que tal seria el resultado de la causa...»

«En todos tiempos, por otra parte, los jurados franceses nos han dado sorpresas como la que acabamos de experimentar...»

Y are lliguem caps. Tothom esperava aquests resultats, y no obstant lo fallo del Jurat ha sigut una sorpresa.

Si l' entench... que 'l pelin. Al corresponsal de Marsella.

Los esquerrans de Barcelona que seguian lo rumbo de n' Berenguer, s' han entregat ab cos y ánima a don Francisco de P. (aíllas) Rius y Taulet.

Mariners que mudan de barco per veure si arribarán a port d' una vegada.

«Yo me voy al municipio en un cascarrón de nuez.»

CARTAS DE FORA.—¿Saben qui té la culpa dels terremotos? Los diaris y 'ls articles *indecorosos* que tot ho perverteixen. Aquest descubrimiento se deu a un gran sabi, vicari de Tarrassa. A lo menos aixís vá dirho en un sermó, 'l dia 6 del corrent.

L' autoritat municipal de Mataró vá suspendre un *meeting* que s' estava celebrant en aquella ciutat, al objecte de tractar de la fundació d' escolas laicas. Aquest alcalde s' ha distingit sempre per las sevas midas capellanescas. Voldriam saber quin dia cantarà missa per regalarli un' alba ab farbalans.

Un tal Mossén Xicoy, capellá de Arenys de Munt, feya un sermó y a lo millor vá perdre 'l fil, descantantse llavors contra algunas personas que s' trobavan a la iglesia. Lo que hauria de fer aquest mossén, ja que no sab de predicar, fora no pujar a la trona, y dedicarse a aprendre 'l tractat de urbanitat y bona criansa.

Ha mort a Cornellá 'l jove mestre de la Cooperativa D. Ramon Roca, víctima de una intemperancia de un mosso de l' esquadra, que algun temps endarrera, mentres passava la professó de Corpus, vá abordar-lo. Lo Sr. Roca era una persona apreciabilíssima baix tots conceptes. Avants de morir demaná que se 'l enterrés civilment. L' enterro fou un acte commovedor al qual hi assistiren mes de 100 amichs del difunt.

LOS TERREMOTOS

CONSIDERATS BAIX DIFERENTS PUNTS DE VISTA.

UN BEATO.

Quan un poble s' extravía pel camí de la impietat, y obeeix més al dimoni que no pas als capellans, Dèu li envia un terremoto que vé a sé un avis verbal perque cambihi de vida y purgui bé 'ls seus pecats.

UN NATURALISTA.

Terremoto es l' efecte de mil causas una mica difícils d' explicar, pues la ciencia vá encara a las palpentas, y, si bé ha mirat molt, no ho véu prou clar. Mes, ja siguin uns gassos que s' exhalan, ja sigui un baf eléctric desbocat, lo cas es que, allí hont n' hi ha, la terra s' obra, las casas cauen y 'l de dalt vá a baix.

UN MINISTRE DE GOBERNACIÓ.

Rebre al teatro la noticia, deixar passá una semana sentint com tothom demana ab més ó menos justicia; sortir l' últim de Madrid, aná en tren, pujá en carruatge, mirar com está 'l paysatge y preguntar qué ha succehit; y aquí dino, y allí troto y allá reposo una mica.... veus aquí 'l que significa, pel meu veure, un terremoto.

UN PRESIDENT DE MINISTERI.

Dos provincias vehinas son victimas d' un inmens y terrible desastre; mes Granada ha sofert com a cent, y tan sols com a hu ha sufert Málaga. Donchs a fi de probar que soch fill de la terra hont se crían las pansas, a Granada li envío dos rals y de cop dos millons cap a Málaga.

UN GOVERN CONSERVADOR.

Aquestos terremotos per l' únich que han servit es per donarme un mico dels grossos que s' han vist. Tothom aboca dádivas, tothom, pobres y richs; pero ningú comporta que jo hi acosti 'ls dits. De modo que resulta que aquest ditxós país, tractant de donar quartos, no s' vol fiar de mi.

UN QUE TOT S' HO PREN A BROMA.

¡Y bé qué! Deixant apart la magnitud del desastre, lo que n' trech de tot aixó es una sábia ensenyansa. Las cajetillas més *perras* solen ser las sevillanas, en Romero es andalús, don Anton vá neix a Málaga.

allí, per fi, hi havem vist aquets terremotos d' ara... Deducció: que Andalusia no produheix més que desgracias.

UN ESTUDIANT.

Quan la càtedra un dia perilla y veyem nostres drets trepitjats, som lleons atrevits é indomables y sabem cridar tots: ¡Llibertat! Pero quan hi ha germans que sufren y podem suavisar 'ls seus pesars, los lleons se transforman en àngels y llavors cridem tots: ¡Caritat!

UN HOME SÈRIO.

¿Qué s' ha de considerar de aquest terremoto? Ré: es una cosa que, a fé, lo milló es deixarla estar. Ni s' hi troba explicació, ni s' véu a qué conduheix, y un fet aixís... no mereix cap, cap consideració.

LA CARITAT.

Si un terremoto es una font de llàgrimes y un crit aterrador d' angustia y mort, es també una abundant font de dolsura y un crit de compassió que neix del cor. La trista fetxa que ha cubert de sombras pobles alegres y jardins florits, també es la fetxa en que la patria mira la Caritat vessant de tots los pits. ¿Los andalussos ploran? Donchs Espanya sabrà aixugá aquest plor dels seus germans. ¿Allí hi ha 'l sufriment? Aquí hi ha 'l balsam... ¡Aixís obran los pobles forts y grans!

C. GUMÀ.

SA saben que aquí a Barcelona, a més de una sastreria catòlica tenim també una perruqueria idem, ahont s' afaita, 's talla 'ls cabells y 's rissa catòlicament.... es a dir, s' afayta ab sabre de caballeria, s' unta 'l cap ab petróleo; y respecte a rissar los cabells, s' emplea un nou sistema.

Basta contar las barbaritats de 'n Savalls y comparsa, y 'ls cabells s' erissan per sí sols.

Aquesta célebre perruqueria ha publicat un anunci, que conté 'l següent párrafo:

«Único en su clase que trabaja los días festivos por la mañana, con autorización de la Autoridad eclesiástica.»

De manera que l' Autoritat eclesiástica concedeix autorisació per faltar als Manaments de la ley de Deu!...

Ja 'm figuro a un feligrés, que al utilizar los serveys de la perruqueria catòlica, dirá:

—No 'm deixi bigoti que fá lliberal; ni patillas, que fá inglés, y per consegüent protestant.

—Y donchs que li deixarem?

—Deixim la llana del clatell.

Segons veig en lo *Bram de la patria*, 'l bisbe de Vich té prohibit als seminaristas qu' entrin a formar part de la Juventut catòlica.

«¿Es que no son joves ó no son catòlics?» pregunta 'l *Bram de la patria*.

Si senyor, son catòlics y joves; pero 'l bisbe no vol que vagin ab malas companyias.

Se queixava devant del Senat lo conde aquell dels dos mil duros, de que 's posessen a discussió assumptos y qüestions que, segons ell, entran de plé en la vida privada.

Vida privada la venta de un secret d' Estat?

Si hagués dit qu' entran de plé en la vida privada...

Aquesta nit s' inaugura la tómbola Parés, ab un concert. No hi ha invitacions. Tothom pot assistiri ab sols pendre dos números, que li donan dret a treure algun dels 800 objectes d' art de que 's compón la tómbola. Preu del billet, una peseta.

Lo concert corre a càrrech de tres eminents artistes: Lo pianista Albeniz, lo guitarrista Tárrega y 'l violinista Ibaguren.

No 's pot demanar més per fer una gran entrada, a benefici de las victimas dels terremotos.

Un toro, a Madrid, vá dependres l' altre dia de la carreta que tirava y obrintse pas a cops de testa vá anar a encauharse en lo ministeri de la Governació.

Pel camí vá matar a una criatura.

Y un cop al ministeri vá fer ¡mú!

Com volent dir:—¿Qu' es aquí el Sr. Romero Robledo? Si hi es, diguinli que baixi que farem una mica de broma.

Hi havia a Montblanch un cabo ó sargento llicenciat del *Fijo de Ceuta*, que tant bona campana va fer contra 'ls carlins en la provincia de Tarragona, 'l qual al rebre la llicencia, vá casarse en aquella població.

Més tart, en recompensa dels seus serveys, van concedirli un estanch.

Y are últimament, li han pres l' estanch de cop y volta, concedintlo a un ex-capità de carcundas.

Es l' historia de sempre.

Lo govern es molt liberal, més liberal que conservador.

Y aixís, com que 'l vendre tabaco veneno es un ofici fins a cert punt odiós, ¿quina te 'n fá?

Nombra estanquers als carlins, los quals aixó de matar a ignocents espanyols ja no 'ls vé de nou.

Primer s' atrapa un mentider qu' un coix.

Sabut es que 'ls conservadors diuen als proteccionistas catalans que 'l *modus vivendi* van trobarlo ja arreglat pel govern anterior. Dochs l' altre dia en Vega de Armijo s' alabaya de que 'l *modus vivendi* 's devia als fusionistas, y l' Elduayen, com si 'l piqués una serp va dir:

—No, 'l *modus vivendi* ab Inglaterra es una gloria del partit conservador.

Per lo tant, conservadors proteccionistas catalans, ja ho sabéu: cantéu la gloria y la barra del vostre partit.

Son molts los punts de la costa de Málaga, en que 'l mar se retira.

¿Y donchs, D. Anton, qu' hem de fer?

Vaja, home, vaja: prengui exemple del mar de la seva terra.

Retiris.

Doscents esquerrans, partidaris de 'n Montero Rios, s' han donat de baixa en lo Circol de l' esquerra de Madrid.

¿Y are cap ahont tirarán? ¿Cap a la dreta? ¿Cap a l' esquerra? Ni ells mateixos ho saben. ¡Pobrets! Han perdut l' esma.

En Montero Rios per la seva part declara que se 'n anirà ab en Sagasta si aquest accepta 'ls principis democràtics.

¿Principis a aquesta hora?

Rossegons y gracias.

A Soria 'l termómetro ha baixat fins a 25 graus.

Besenganyinse: mentres governin los conservadors vivim condemnats a un *rebajament* general.

Lo Sr. Baró vá demanar l' altre dia al Sr. Elduayen que portés al Congrés l' expedient relatiu al *modus vivendi* ab Inglaterra.

Y 'l Sr. Elduayen vá negars'hi alegant que aquesta negociació havia de durse secretament.

Pero, home, Sr. Baró, permétim que li diga que vosté es molt tonto ó bé 'l fá. Quan vulga coneixe tots los detalls de un assumpto de aquesta classe fassi una cosa.

Vágisen a trobar al conde aquell dels dos mil duros, y per unas quantas pessetas de propina li treurá tot lo que necessari del ministeri.

En aquest país, *el que cobra es el verdadero conde.*

Un home una mica viu de genit vá anar a afeitarse a casa de un barber molt calmós.

Exasperat al veure la patxorra del rapa-barbas, vá dir aquell:

—Home, afanyis, ó sinó no acabarem may.

—Vaja home, vaja, no s' impacienti, un' hora ó altra acabarem.

—Y qu' hem de acabar.... ¿No véu vosté que quan me tindrà llesta una galla, ja m' haurá sortit lo pel del altra?

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Car-lo-ta.
2. ENDEVINALLA.—Pessas.
3. SINONIMIA.—Cuita.
4. ROMBO. LL
LL ULL
LL U C I A
LL I T
A

5. GEROGLIFICH.—Una lliura té dotze unsas.

Han endavinat totas las solucions los ciutadans Martí Roca y R. y Ballador de la Catalana; n' han endavinadas 4 Escanya-pits, C. Pillo y Arednabal; 3 Leandro Boix Zorrillista; 2 Pere Trempat y 1 no més Nicodemus y Pauhet de l' Orga.

XARADA.

La dos hu dos es tant mona que quan la prima segona son promés d' invers tercera, dos tres. prima dos postrera, diu que no hi ha a Barcelona una nena més pitera.

SACH DE MAL PROFIT.

MUDANSA.

Ab una tot a la mà, arremangat y descals, tot fent una tot de cals un manobre al mitj de un plá una total vá trobá.

ENRIQUETA C.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 1 2 3 4 5 6 7 8 — Carrer de Barcelona.
4 5 3 6 2 8 7 — Nom de una arma.
4 5 8 2 8 7 — Joguina.
4 8 7 6 7 — Metall.
4 8 7 6 — Serviment de taula.
4 5 6 — Part del home.
4 7 — Aliment.
8 — Lletra.

MARTÍ ROCA Y R.

TRENCA CLOSCAS.

SOL, DO, RE.

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas lo nom de la dona del músich que ab ellas comensa una pesa.

BALLADOR DE LA CATALANA.

GEROGLÍFICH.

Quim

IRA

A 1/2 A

7 anys noy

VI

J. S. P.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans T. M. de F., Giroflé, M. Planas, J. Otf, Sanch y Fetje y J. Prats y N.: Lo que 'ns enviam aquesta senmana no 'ns serveix. Ciutadans Arednabal, Martí Roca y R., Nas de punta inglesa, Un Guindilla, Noy de la Xera, Orellut del Bruch, J. Prats y N., Ballador de la Catalana, Pallaringa y C. Pillo: Aprofitarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciutadans Escanya-pits, Sargantana, F. Ribas (a) Feliuhet y P. B., Samacois Petit: Insertarem tot lo que 'ns remeten.

Ciudadá J. Reig V.: L' articlel hi anirà.—Ll. Millá: De las cantarellas n' aprofitarem dugas: las xaradas hi aniran totas.—M. Badarró: La cosa está bé per contada, pero no per posarse ab lletra de motllo.—R. Romanisquis: Procurarem complaure'l.—J. Molas Ballester: ¿Esta content?—Jenani: La xarada está bé; de las cantarellas n' aprofitarem una.—Taumalipich Tenuig: Es una mica estirat pels cabells.—Llambrochs: Insertarem l' epigrama.—J. Armengol y S.: La poesia resulta mansoya; dels epigramas n' insertarem un.—Ciutadans J. V. Cornellá; J. T. Arenys de munt y R. S. Mataró: Gracias per las noticias que 'ns envian.

Suscripció a favor de las victimas dels terremotos.

Suma anterior. Rs. 1,458.
C. G., 20.—T. T. del teatro catalá, 10.—Delicia Oriental, 4.—José Mestres, corresponsal CAMPANA Igualada, 4.—Jacinto Comas, de Igualada, 4.—Jenani, 4.—Gelis, 8.—Un manobra, 4.—Juan Alá, 4.—Miguel Domenech y Serra, 2.—Martí Roca y Roca, 4.—Un libre pensador, 4.—Un treballador de casa Sert y Solá, 2.—Riteta Sajololy de Plá, de Blanes, 4.—Magi Castellort, de Igualada, 12.—Aleix Calderon, 10.—Teodoro Aine 8.—José Balam, 8.—Un corresponsal de LA CAMPANA, 4.—Un funcionari públich que no té ab lo govern, 65.
Total. . . . . 1,643 rs.

Objectes rebuts.—Gumersinda Lafuente, un bulto contengut per la tómbola tres lots, cada un d' ells de deu obras dramáticas.

ECCE-HOMO

MONÓLECH CÒMICH-SÈRIO, EN UN ACTE Y EN VERS

PER

C. GUMÀ

Preu DOS rals.

Se ven en la Llibreria Espanyola de I. Lopez, Rambla del Mitj, 20, principals llibrerias, kioscos, y a casa 'ls corresponsals de LA CAMPANA.

LOPEZ, Editor — Rambla del Mitj, 20.

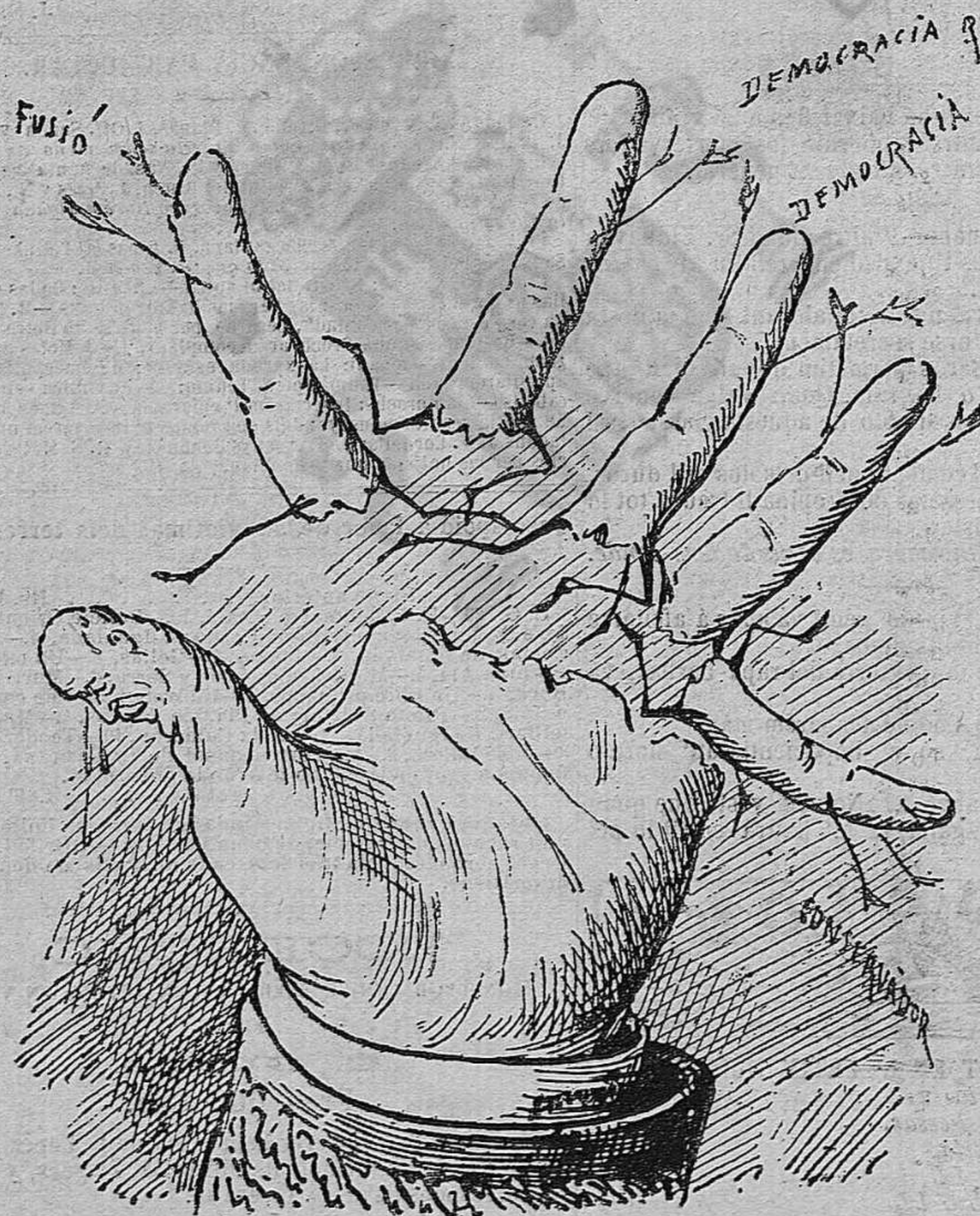
Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

Los ángeles custodis del govern conservador.

El Conde que cobra es el verdadero Conde.

¡Pobra esquerra! No li queda ja mes que 'l dit gros, y encare 'l tè desllorigat!

Manera de socorre las desgracias de Andalusia. (Sistema Romero Robledo).